

Οσιώταται ἡ τε Καθηγουμένη Θεοξένη καὶ αἱ λοιπαὶ ἀδελφαὶ τῆς ἐν Χανίοις Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς - Χρυσοπηγῆς, θυγατέρες ἐν Κυρίῳ ἀγαπηταὶ τῆς ἡμῶν Μετροιότητος, χάρις εἰη τῇ ὑμῶν Οσιότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Χαιρετιζομεν ἐκ τοῦ ὀλοφώτου Φαναρίου τὴν Σύναξιν Νέων, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται καὶ ἐφέτος ἐν μέσῳ τοῦ ἁγίου Δωδεκαημέρου εἰς τὴν ἱστορικὴν Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς-Χρυσοπηγῆς, με θέμα «Εἶμαστε πλασμένοι κατ' εἰκόνα Θεοῦ». Σὰς ἐπαινοῦμεν διὰ τὸν τρόπον με τὸν ὅποιον τιμᾶτε τὰς μεγάλας ἐκκλησιαστικὰς ἐορτάς. Ὁ ἐνθεος ἐορτασμός ἐστὶν μία πράξις ἀντιστάσεως εἰς τὴν ἐκκοσμίκευσιν, εἰς τὸν ἀποχρωματισμὸν τῆς εορτῆς καὶ τὴν μετατροπὴν τῆς εἰς «πανηγυριν τοῦ ἔχειν», καθὼς καὶ εἰς τὴν διάχρυσον λήθην τῶν πνευματικῶν ἀξιών.

Ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἠύλογηθη ὑπὸ τοῦ πανοικτιρμονος Θεοῦ νὰ εἶναι κληρονόμος καὶ φύλαξ τῆς πανιέρου παρακαταθήκης τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων, εἰς τὸν πυρῆνα τῆς ὁποίας ἀνήκει ἡ πίστις εἰς τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν Αὐτῷ δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὸ «αἰεὶ μυστήριον» τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ «ὁμοουσίου τῷ Πατρὶ» προαιωνίου Θεοῦ Λόγου, «ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου», διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ «Θεὸς μεθ' ἡμῶν», ὁ Λυτρωτῆς, «ὄν ἀγάπῃ κεκόμικεν εἰς τὴν γῆν», ὁ ἔλευθερωτῆς τοῦ ἀδαμαιοῦ γένους ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὁ διανοίξας πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν ὁδὸν τῆς κατὰ χάριν θεώσεως.

Ἐν Χριστῷ, ἡ ἀνθρωπίνῃ ὕπαρξις ἀποκτᾷ τὴν ὑψίστην δυνατὴν ἀξίαν. «Οὐδὲν γὰρ ὅσον ἀνθρώπος ἱερόν, ὧ καὶ φύσεως ἐκοινωνήσεν ὁ Θεός». Ἡ πίστις εἰς μίαν ἀπρόσιτον, ἀσαρκον καὶ ἀπρόσωπον Θεότητα δὲν μεταμορφώνει τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, δὲν αἶρει τοὺς ὑπαρξιακοὺς διχασμούς του, δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὸν πόθον τῆς αἰωνιότητος. Προσφύεστατα ἔχει γραφῆ, ὅτι οὐδεὶς ἐτίμησε τὸν ἀνθρώπου, ὅσον ἡ Ὁρθόδοξος πίστις καὶ παραδόσις. «Σὲ κανένα πνευματικὸ κίνημα δὲν συνδυάστηκε ἡ προσφορὰ νοήματος καὶ ἀληθείας στὴν ἀνθρώπινῃ ὑπαρξί, με τὴν ἐλευθερία τοῦ προσώπου, ὅπως καὶ ὅσο ἐπὶ τὸν χώρο τῆς Ὁρθοδοξίας. Πουθενὰ δὲν συμφυλιώθηκε τόσο βαθιὰ ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά, ἡ πίστις καὶ ἡ γνώσις, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀγάπη, ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα, ὁ ἀνδρας καὶ ἡ γυναίκα, τὸ ἄτομο καὶ ἡ κοινωνία, ἡ φύσις καὶ ἡ ἱστορία, τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ὕλη, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅσο στὴ ζωὴ τῆς Ὁρθοδοξίας».

Ἡ ἔνσαρκος Θεία Οἰκονομία ἐστὶν ἡ πλήρης ἀποκάλυψις τῆς Ἀληθείας περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴν τὴν Ἀλήθειαν καλοῦνται νὰ ἐνστερνευθοῦν καὶ νὰ βιώσουν ὅι νεοὶ καὶ αἱ νεαὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ ὁποία ἐστὶν τὸ «θαῦμα τοῦ καινοῦ» ἐν τῷ κόσμῳ, «ὃ κατ' ἐξοχὴν χώρος τῆς ἐλευθερίας τοῦ προσώπου». Ὁ μακαριστὸς πατὴρ Ἀλέξανδρος Σμέμαν ἐτόνιζεν ὅτι «ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ἐστὶν ἐλευθερία καὶ μόνον ἡ Ἐκκλησία ἐστὶν ἐλευθερία».

Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν δεκαετηρίδα τῆς συγκλήσεως τῆς ὁποίας θὰ ἐορτάσωμεν κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος, ὑπενθύμισεν εἰς τοὺς νέους ὅτι εἶναι φορεῖς ἀλλὰ καὶ συνεχισταὶ τῆς μακραίωνος καὶ εὐλογημένης Παραδόσεως τῆς Ὁρθοδοξίας, τοὺς ἐκάλεσε νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ νὰ καλλιεργοῦν τὰς θεοσοδοῦς ἀξίας τῆς πίστεώς μας καὶ νὰ δίδουν μὲ δυναμισμόν τὴν καλὴν χριστιανικὴν μαρτυρίαν ἐνώπιον τῶν συγχρόνων προκλήσεων.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν τονίζει ὅτι ἡ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν νεότητα εὐρίσκετο ἀνεκάθεν εἰς τὸ κέντρον τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῆς. Καὶ σήμερον καλεῖ τοὺς νέους νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν ζωὴν τῆς, νὰ εἶναι δημιουργικοὶ, ἄνθρωποι μὲ ἀνοικτούς ὀρίζοντας, νὰ ἐπιβεβαιώσουν μὲ τὴν βιοτὴν καὶ τὸ ἦθος των ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Ζωὴ καὶ Ἀνάστασις. Γνωρίζει ἡ Ἐκκλησία ὅτι ἡ χριστιανικὴ μαρτυρία εἶναι ἀδύνατον νὰ δοθῇ ἀπὸ ἀνθρώπους ἐσωστρεφεῖς καὶ ἀδιαφόρους διὰ τὸν συνάνθρωπον καὶ τὸν πολιτισμόν. Προφανέστατα, γνησία πνευματικότης καὶ κλειστότης δὲν συμπίπτουν.

Εἶναι γεγονός, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἡ νεότης εἶναι ἀντιμέτωπος μὲ ἐντυπωσιακὰς ἐξελίξεις εἰς τὸν χώρον τῆς ἐπιστήμης, τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς ἐπικοινωνίας, ἀλλὰ καὶ μὲ ριζικὰς ἀνατροπὰς εἰς τὸν τομέα τῆς ἀξιολογίας. Ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ πλαισίου, ὁ Πατριάρχης σας σὰς προτρέπει νὰ συνδυάζετε δημιουργικὰς τὴν ταυτότητα τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ. Ἡ ἀπόρριψις τοῦ πολιτισμοῦ γενικῶς, εἶναι μᾶλλον διαστρέβλωσις τῆς πίστεώς μας παρὰ συνέπειά τῆς. Δὲν εὐδοκμεῖ ἡ πορεία πρὸς τὸν Θεόν μὲ τὴν πλάτην μας ἐστραμμένην πρὸς τὸν συνάνθρωπον καὶ τὸν πολιτισμόν. Τὸ «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι «γεγονὸς σχέσεων», κοινωνός, «πρόσωπον» ὄχι περικλειστον ἄτομον. Καὶ τὸ «καθ' ὁμοίωσιν Θεῷ» ἐμπεριέχει τὴν σωτηρίαν καὶ τοῦ ἄλλου καὶ τὴν ἀνακαίνισιν ὅλης τῆς κτίσεως. Τὸ «καινόν» εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν εἶναι τὸ «κοινόν»: «κοινὴ σωτηρία», «κοινὴ ἀνάστασις», «κοινὴ ἐλευθερία», ἐν τῇ «κοινῇ Βασιλείᾳ» τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα, μεταφέροντες πρὸς ἅπασαν τὴν Ἀδελφότητα καὶ πρὸς τὴν Σύναξιν τῶν Νέων τὴν εὐλογίαν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, σὰς εὐχόμεθα αἴσιον, ὑγιερὸν καὶ πλήρες θεῶν δωρημάτων τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος, εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ ἐπισκεψαμένου ἡμᾶς ἐξ ὕψους καὶ ἀναλαβόντος τὴν ἡμετέραν μορφήν Θεοῦ Λόγου, πρεσβείας δὲ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν!

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐπισημασμένη ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἰβκε' Δεκεμβρίου Λα'

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς εὐλογεῖ καὶ ἡμᾶς εὐλογεῖ ὅτι ἡμεῖς εὐλογεῖμεν τὸν Θεόν εἰς πάντες αἰῶνες.